

אבל בא ראה, יש מודרים מתחזנים ויש מודרים עליונים. בעליונים לא [מודרים] שוררים שם, וכי הם? אוטם בזמנים פנימיים ובזמנים חיצוניים הם נקרים חזרות ה', משום שהם שם עומדים שם בא אהבה ותשוקה אל הנקבה. בא ראה, בשונשה עולה, הכל מתעורר לנקבה, שהרי היא אחיזה בתשוקה שלמה ונקשרת בו.

יעקב לא מת, משום בכך לא נאמר בו מות, אלא ויגוע ויאסף אל עמו. ראה מה כתוב, ויאסף רגליו אל המטה, שהחפנס השמש אל הלבנה. המשם לא מת, אלא מתקבנס מן הקולם והולך ללבנה.

בא ראה, בשעה שהחפנס יעקב, האירה הלבנה, ותשוקת השמש העליון התעוררה אליו, משום שכאשר השמש עולה, מתעורר שם אחר, ונדרקים זה זהה וhalbנה מאייה.

אמר רבי שמואן, יפה אמרת, אבל הרי נתבאר שהעליון, עולם הארץ, נקשר במתחตอน, שהוא עולם הנקבה, והפתחון נקשר לעליון, והפלל זה כמו זה.

והרי נאמר שני עולמות הם, בפתחות מן העולם ועד העולם. ואך על גב ששתני נקבות הן - אחד מתפקיד בזקן ואחד בנקבה. וזה שבע (שבת), וזה בת שבע. וזה אמר וזו אמר. וזה נראה אם הבנים, וזה נראה אם שלמה, בפתחות שמיון ציון (שר) עצנה וראינה בנות ציון במלך שלמה וגוי. במלך שלמה - במלך שלל השלום שלו, זו אם שלמה, בכתוב (מלכים א יא) בת שבע אמר שלמה.

ובתו (שם ח) ותרב חכמת שלמה. חכמת שפטות (משליל לא) דברי לМОיאל

אבל פא חי, אית מדורין פטאין, ואית מדורין עלאיין. בעלאין לאו (מודרין) שרים פמן, ומאן איןון, איבון בת גראי, ובתי בראי. איבון אקרין חצרות ה', בגין דאיןון קיימי ברכחים ותיאוכתא לגבי נוקבא. פא חי, בד נשמה סלקא אתער כלא לגבי נוקבא, דהא איהי אהצתת בתיאוכתא שלימה ותתקשרות בה.

יעקב לא מית, בגין בך לא אהמר ביה מותא, אלא ויגוע ויאסף אל עמו. חמץ מה כתיב, ויאסוף רגליו אל המטה, דאתכנייש שימושא לגבי סיחרא, שימושא לא מית, אלא אהכנייש מעולם, ואזיל לגבי סיחרא.

הא חי, בשעתה דאתכנייש יעקב, אתנהיר סיחרא, ותיאוכתא דשםשה עלאה אתער לגבה, בגין דשםשה בד סליק, אתער שימושא אחרא, ואתדק דא בד, ואתנהיר סיחרא.

אמר רבי שמואן, שפיר קא אמרת, אבל הא אהמר, דעלאה עלמא דרכורא, אתקשר בתפקאה דאייהו עלמא דנוקבא, ותפקאה אתקשר בעלה, וככלא דא בגונא דא.

זה אפטמר תריין עלמין נינהו, בדכתיב, (דברי הימים א טז) מן העולם ועד העולם. ואך על גב דתרין ניקבי נינהו, חד מתפקיד ברכורא, וחדר בנווקבא. דא שבע (שבת), ודרא בת שבע. דא אם, ודרא אם, דא אקרי אם הבנים, ודא אקרי אם שלמה. בדכתיב, (שיר השירים ג) עצינה וראינה בנות ציון במלך שלמה ניקבי נינהו, חד מלך שלמה וגוי. במלך שלמה, במלך דכל שלמא דיליה. דא אם שלמה. בדכתיב, (מלכים א יא) בת שבע אם שלמה.

ובתו, (מלכים א ח) ותרב חכמת שלמה. חכמת